



„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

Nr. 7026/IJ/3711/DIJ/2016

REZOLUȚIE 21.11.2016

1. Data și modalitatea sesizării

Prin sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii și înregistrată la Inspekția Judiciară - Direcția de inspecție judiciară pentru judecători la data de 23.07.2015, sub numărul de mai sus, petentul Arus Zsolt Istvan a solicitat sancționarea disciplinară a judecătorilor de la Tribunalul Harghita și Curtea de Apel Târgu Mureș, care au soluționat dosarul nr. 242/96/2016.

2. Aspectele sesizate

În motivarea sesizării petentul arată că prin sentința civilă nr. 1787/10.11.2015, a Tribunalului Harghita, pronunțată în dosarul nr.835/96/2015, a fost admisă acțiunea sa, formulată împotriva Prefectului județului Harghita și s-a constatat că acesta din urmă nu a răspuns în termen legal la petiția formulată de reclamant în data de 11.11.2014, fiind obligat pârâtul să soluționeze petiția conform prevederilor art. 3, 4 și 5 din OG nr. 27/2002.

Potentul face apoi un istoric al dosarului nr. 242/96/2016, înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita, unde a solicitat să se constate faptul că, prefectul nu a executat sentința sus arătată în termenul legal de 30 zile și fiind nemulțumit de modul în care a fost soluționată cauza, atât de doamna judecător Szikszai Eniko de la Tribunalul Harghita cât și de judecătoria Corina Ioana Mureșan și Nicolae Gabriel Ionaș, de la Curtea de Apel Târgu Mureș.

Domnul Arus Szolt este nemulțumit de faptul că, deși Legea 554/2004 este cât se poate de clară iar prefectul în termen de 30 de zile nu a început executarea hotărârii fiind nemulțumit și de motivarea hotărârii instanței de fond, unde se arată

1

Număr de înregistrare în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal - 23261

Adresa: București, Bd. Regina Elisabeta nr. 40, Sector 5

Fax: 021.322.62.96

Web: www.inspectiajudiciara.ro



„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

la ultimul alineat de la pagina 6 că acordarea de penalități ar fi posibilă, numai ulterior, în cazul în care s-ar admite cererea de sancționare.

Se mai susține că instanța de control trebuia să observe că pe lângă faptul că se menționează greșit alineatele din art. 24 din Legea nr. 554/2004, în sensul că se specifică 2 în loc de 3, se reiterează o afirmație neadevărată, anume prevederile alin. 3 ar fi aplicabile numai în cazul în care pârâtul nu ar respecta în viitor încheierea dată în acest dosar, după rămânerea definitivă a acelei încheieri.

În finalul sesizării se arată că judecătorii de la cele 2 instanțe au încălcat cu rea-credință sau din gravă neglijență, normele de procedură în sensul că trebuia admisă acțiunea mai ales că, așa cum se indică în fotografiile de la Anexa 9 pot fi observate inscripții exclusiv în limbă română, în localități unde ponderea locuitorilor de naționalitate maghiară de pășește 20%.

3. Data finalizării verificărilor prealabile și conținutul acestora

În limitele de competență prevăzute de dispozițiile art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, privind organizarea judiciară, republicată și modificată, s-a procedat la verificarea aspectelor arătate în sesizarea comunicată efectuându-se verificări în programul ECRIS.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 21 noiembrie 2016, încheindu-se în acest sens un proces-verbal, conform art. 15 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară.

4. Situația de fapt

Prin sentința civilă nr.1787/10.11.2015 a Tribunalului Harghita, pronunțată în Dosarul nr.835/96/2015, rămasă definitivă prin nerecurare în data de 28.12.2015, a fost admisă în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Árus Zsolt Istvan, în contradictoriu cu pârâtul Prefectul județului Harghita și, în consecință, s-a constatat faptul că, pârâtul nu a răspuns în termen legal la petiția formulată de reclamant în data de 11.11.2014 și s-a obligat pârâtul să soluționeze petiția conform prevederilor art. 3, 4 și 5 din OG nr. 27/2002.

Prin acțiunea înregistrată cu nr. 242/96/2016, înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita, reclamantul a solicitat instanței să se constate faptul că, pârâtul nu a executat sentința sus arătată în termenul legal de 30 zile și să fie obligat la plata amenzii prevăzute la art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004,



„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

respectiv la plata unor despăgubiri pentru reclamant în cuantum egal cu amenda prevăzută în articolul amintit, începând cu ziua de 28.01.2016, dată la care s-au împlinit cele 30 de zile de la rămânerea definitivă a sentinței.

Prin Încheierea nr. 756/11.05.2016 a Tribunalului Harghita, a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamant, iar **împotriva acestei hotărâri a declarat apel, în termenul legal, reclamantul ARUS ZOLTAN ISTVAN**, criticând hotărârea atacată, ca nelegală, pentru următoarele motive:

Sentința nr. 1786/2015 nu stabilește un termen pentru punerea ei în aplicare, rezultând că se aplică termenul general și implicit de 30 de zile, stabilit de art. 24 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Nu au fost luate măsurile care se impun în urma cercetărilor realizate, respectiv Prefectul a depus la dosar două centralizatoare (ale răspunsurilor primite de la primari), din care rezultă că în nenumăratele cazuri, prevederile privind drepturile lingvistice nu se respectă. Cu toate acestea, prefectul nu a depus nicio dovadă cu privire la măsurile luate în acest sens, cu toate că apelantul a solicitat prin petiție luarea acestora.

În Încheierea nr. 756/2016 instanța de fond a trecut în revistă o serie de acțiuni ale pârâtului, efectuate la următoarele date: 21.01.2016, 3.02.2016 și 29.02.2016. Cu toate că dintre acestea, a doua și a trei deja depășesc termenul legal de 30 de zile, instanța apreciază că pârâtul s-a conformat celor dispuse prin Sentința nr. 1787/2015 în timp util.

Tot în cuprinsul Încheieri atacate, se afirmă că emiterea adrese și comunicarea acestora unui număr însemnat de entități din județ necesită timp, ceea ce în aprecierea instanței nu reprezintă o încălcare a legii.

Legea nr. 554/2004 stipulează foarte clar că termenul de execuție este de 30 zile, iar formularea art. 24 nu lasă loc de interpretări: dacă termenul nu se respectă, instanța aplică conducătorului autorității publice amenda iar reclamantului îi acordă penalități.

Se mai arată de petent în motivele de apel că instanța de control trebuie să observe că pe lângă faptul că se menționează greșit alineatele din art. 24 din Legea nr. 554/2004, în sensul că se specifică 2 în loc de 3, se reiterează o afirmație neadevărată, anume prevederile alin. 3 ar fi aplicabile numai în cazul în care pârâtul nu ar respecta în viitor încheierea dată în acest dosar, după rămânerea definitivă a acelei încheieri. Această afirmație este absurdă, devreme ce obiectul acestui dosar este chiar aplicarea de amendă și penalități, în baza art. 2 alin. 3.



„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

Prin decizia nr. 429/A din 25 iulie 2016 a Curții de Apel Târgu Mureș a fost respins apelul formulat de Árus Zsolt István, împotriva Încheierii nr. 756/11.05.2016, pronunțată de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 242/96/2016.

5. Argumentarea soluției și dispozițiile legale aplicabile

Potrivit dispozițiilor art. 97 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea și conduita necorespunzătoare a magistraților, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Totodată, alin.2 al aceluiași text de lege prevede în mod expres că exercitarea dreptului de sesizare a Consiliului Superior al Magistraturii *nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.*

Din conținutul sesizării rezultă că petentul este nemulțumit în principal, de soluția adoptată de către Curtea de Apel Târgu Mureș și Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 242/96/2016, însă conform textului de lege citat mai sus, hotărârile pronunțate pot fi supuse cenzurii doar instanțelor judecătorești, prin intermediul căilor legale de atac și nicidecum controlului efectuat de către Consiliul Superior al Magistraturii prin Inspekția Judiciară.

Astfel, soluțiile pronunțate de instanțele de judecată, nu pot fi analizate ori cenzurate sub aspectul legalității și temeiniciei, de către Consiliul Superior al Magistraturii, întrucât aceste verificări ar aduce atingere principiilor independenței judecătorilor, a supunerii lor numai legii și autorității de lucru judecat statuate de art. 124 alin. 3 și art. 129 din Constituția României, precum și de art. 46 alin. 2 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.

Aprecierea materialului probator, interpretarea și aplicarea legii la situația de fapt reținută reprezintă atributele esențiale ale actului de judecată, determinând formarea opiniei judecătorului/judecătorilor cu privire la soluția pronunțată, Inspekția Judiciară neputând suplini ori completa hotărârea prin decizii administrative. Totodată opinia acestora pe care și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, constituie abatere disciplinară exercitarea



*„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Inspekția Judiciară

funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, iar conform art. 99¹ din aceeași lege, există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane. Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Prin urmare, conform textului de lege citat, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de către judecător și procuror și pentru care un observator rezonabil nu poate găsi o justificare.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, în exercitarea atribuțiilor de serviciu judecătorul să fi nesocotit o normă de drept material sau procesual, iar sub aspectul laturii subiective, ca această nesocotire să fie făcută cu știință sau să aibă un caracter grav, neîndoielnic și nescuzabil.

În speță, nu poate fi reținut faptul că judecătorii din cadrul Tribunalului Harghita și Curții de Apel Târgu Mureș, care au soluționat dosarul nr. 242/96/2016 au comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, respectiv exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, întrucât hotărârile la care face referire petentul sunt motivate în mod amplu și riguros, arătându-se de ce au fost pronunțate soluția de respingere a acțiunii formulate de petent.

Instanțele au invocat Adresa din 3.02.2016 (fila 8, dosar de fond), prin care prefectul solicită conducătorilor unităților administrativ teritoriale să ia măsuri de respectare a prevederilor actului normativ precizat; iar conduita ulterioară a pârâtului este consecventă în emisă Circulara nr. 1782/2.02.2016 .

În aceste condiții nu se poate susține cu suficient temei că pârâtul nu s-ar fi conformat dispozițiilor instanței de judecată, după cum apreciază apelantul; în condițiile în care acesta a depus diligențele ce se impuneau pentru aducerea la îndeplinire a hotărârii judecătorești, însă aprecierea conduitei Prefectului se impune a fi făcută în considerarea obligației dispuse în sarcina acestuia – aceea de a lua măsuri pentru respectarea legalității în întreg teritoriul județului.

S-a mai reținut de către judecătorii cauzei că nu sunt întrunite condițiile cumulative ale de art. 24 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, prima instanță era ținută să analizeze îndeplinirea condițiilor, cumulative, pentru a dispune aplicarea



„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

amenzii, astfel încât, în ceea ce privește cel de-al doilea petit, acesta nu este întemeiat, pentru considerentele de mai sus, astfel că în mod just a fost respins de instanța de fond.

Raportat la aceste considerente nu se poate aprecia că în motivări nu s-a dat un răspuns solicitărilor petentului și chiar dacă soluția nu este conform intereselor domnului Arus Szolt, Inspekția Judiciară nu poate acționa ca o instanță de control judiciar, mai ales că, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al judecătorilor chemați să judece o cauză.

În consecință, având în vedere că nu s-au identificat elemente care să releve comiterea de către cei trei judecători a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004, sesizarea formulată de petentul Arus Zsolt Istvan, urmează să fie clasată.

Pentru aceste motive, în temeiul art. 45 alin. 4 lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată:

DISPUN:

1. Clasarea sesizării formulate de petentul Arus Zsolt Istvan.
2. Comunicarea rezoluției petentului și judecătorilor vizați.

INSPECTOR JUDICIAR
Judecător Marcovici Dantes